

עמ"ת 55798/10/23 - מדינת ישראל נגד מאיסה עבד אלהאדי

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

עמ"ת 55798-10-23

לפני	כבוד השופט דני צרפתי
עוררים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מאיסה עבד אלהאדי

החלטה

המדינה בערר שבכותרת מבקשת התערבות בית משפט זה בהחלטת ביניים שנתן בית משפט קמא שלא לעצור את המשיבה לפרק הזמן שעד למתן החלטה בבקשה למעצר המשיבה עד תום ההליכים שהגישה. לחילופין עותרת היא כי בית משפט זה יקצר את פרק הזמן שקצב לעצמו בית משפט קמא לצורך לימוד ומתן החלטה בבקשה העיקרית ולאחר שהצדדים טענו לגביה בפניו בפירוט במסגרת הדיון מיום 30/10/2023.

החריגות שבבקשה שבפניי אינה מסתכמת בכך שהבקשה העיקרית למעצר עד תום ההליכים נוגעת לנאשמת משוחררת, אשר שוחררה בהחלטה שיפוטית כבר בשלב מעצר הימים, כפי טענת העוררת. החריגות מקצינה גם בשל כך שבבקשה שבפניי מבוקש לעצור את אותה משיבה משוחררת במסגרת החלטת ביניים וטרם דיון בבקשה העיקרית גופה.

(כאן המקום לציין כי גם לא נסתרה בנקודה זו טענת ב"כ המשיבה שהעוררת עצמה במסגרת הדיון בפני בית משפט קמא מיום 30/10/2023 לא עתרה למעצר ביניים אלא פירטה בקשתה אשר לצורך למעצר המשיבה עד תום ההליכים).

החריגות בענייננו מתחדדת עוד שעה שהבקשה שבפניי, על השיקולים והקביעות הדרושים לצורך הכרעה בה, לאור מהותה ואפילו היא רק בקשת ביניים, מזמינה ומחייבת היא למעשה את התערבות ערכאת הערעור כבר בשלב זה באותם נושאים העומדים להכרעה בפני בית משפט קמא לענין הבקשה העיקרית, עד כדי ריקון מתוכן ולכל הפחות תוך כבילת שיקול דעת בית משפט קמא בדונו בהחלטה העיקרית לגופה ואותה הוא עתיד לתת, לאחר שיבחן את הראיות והטיעונים שכבר שטחו בפניו הצדדים כאמור;

ההתערבות למעשה מבוקשת לאור מהות הבקשה במכלול הפרמטרים הרלבנטיים לבקשה גופה החל מבירור הראיות לכאורה, עבור דרך עילות המעצר וכלה בשאלה האם ניתן לאיין מסוכנות או שמא מן הדין לשים את המשיבה במעצר מאחורי סורג ובריח.

לא נוכחתי כי קמה בענייננו הצדקה להתערבות כה קיצונית ובוטה של ערכאת הערעור טרם הכרעת בית משפט קמא

בגוף הבקשה כשבפניי לא הוצג כל נימוק או עיוות קיצוני המצדיק התערבות שכזו כמתחייב.

יתרה מזאת, ברור הוא כי כל התבטאות של בית משפט זה לגוף הטענות לכאן או לכאן, לרבות ביחס לאלה שראתה לחזור ולטעון לגביהן המבקשת, הכל מבלי שמונח בפני בית משפט זה מלוא חומר הראיות והטיעונים, תהיה לה השלכה עוד טרם מתן החלטת בית משפט קמא ושלא לצורך.

החריגות בענייננו מתעצמת שעה שהעוררת בחרה שלא להגיש ערר על החלטת השחרור שניתנה במסגרת הבקשה למעצר ימים לצרכי חקירה ומאז 25/10/2023, הבאה גם היא כמעין בקשה למעצר ביניים. העוררת גם לא הגישה ערר על החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת טל ויסמן) מיום 29/10/2023, החלטה בה סורבה בקשת העוררת לעצור את המשיבה במעצר ביניים וזאת עד להחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים גופה.

בהקשר זה יש גם לאזכר את התנהלות היחידה החוקרת שבחרה להימנע ממעצר המשיבה מאז נחקרה ביום 12/10/2023 ולמרות שעיקרי הראיות היו בפניה. כמו כן נמנעה העוררת מלעצור את המשיבה לכל המאוחר ביום 26/10/2023 לאחר שנחקרה המשיבה והתווספו לשיטת העוררת ראיות לענין היסוד הנפשי ועוצמת המסוכנות.

התנהלות העוררת כמפורט וכשלעצמה מחזקת את המסקנה כי אין מקום להתערבות חריגה על דרך התערבות בהחלטת ביניים ואף אם אניח כי החלטה שכזו ניתנה על אף הספקות שצוינו.

נחדד, כי שאלת ההצדקה למעצר המשיבה במסגרת מעצר ביניים, במתכונת כזו או אחרת ועד להחלטה בבקשה העיקרית למעצר עד תום ההליכים לגופה, נבחנה לפחות על ידי שלושה מותבים שיפוטניים שונים (השופט טאהא עראפת, השופטת טל ויסמן והשופט ראיד עומרי) ונדחתה.

האמור כשלעצמו מחייב הצגת נימוקים חריגים וכבדי משקל שלא הוצגו להתערבות בית משפט זה לרבות על דרך הבעת עמדה כלשהי לגוף הבקשה העיקרית, זאת טרם תוכרע הבקשה למעצר עד תום ההליכים לגופה ונימוקים שכאלה לא הוצגו לפניי.

אציין כי טענת העוררת כי התווספו ראיות לכאורה להחלטה בערר הימים מיום 25/10/2023 גם אם נכונה היא, אין בה להסביר את ההתנהלות להימנע ממעצר המשיבה, שעה שהמסה הקריטית של הראיות בדמות הפרסומים היו מצויים בתיק החקירה מימיו הראשונים.

אוסף כי התכלית המעוגנת גם בהנחיות פרקליט המדינה המורות להימנע ככלל מערר על החלטות ביניים וטרם בחינת ולימוד ההחלטה העיקרית והשלמה לגופה, יפות גם בענייננו.

המקובץ עד כאן די בו על מנת לדחות את בקשת העוררת שלפניי להורות על מעצר ביניים של המשיבה, תוך שאני נמנע

בכוונת מכוון מלנקוט כל עמדה או הערכה אשר לחומר הראיות, עילות המעצר ושאלת המעצר גופה, סוגיות עליהן שוקד בית משפט קמא על פי סמכותו ומיטב שיקול דעתו ואשר יהיה לכל אחד מהצדדים יומו לטעון ולעתור כנגד אותו החלטה לכשתינתן.

אשלים כי בקשתה החילופית של העוררת כי בית משפט זה יתערב בקציבת הימים אותם ראה בית משפט קמא כנדרשת עד להשלמת הכרעתו בבקשה העיקרית הינה גם היא חריגה.

בית משפט זה ככלל אינו מתערב בשיקול דעת הערכאה הדיונית אשר לפרקי זמן הנדרשים לו לצורך לימוד, שקילה והכרעה בבקשות שלפניו, בוודאי שעה שאין בפני ערכאת הערר כל מידע אשר לשיקולים הרלבנטיים שעמדו בפני הערכאה הדיונית בקביעת המועד, לרבות סדרי יומנו ועוד.

אני רואה להוסיף שאינני רואה מקום לשלול כפי המשתמע מטיעוני העוררת כי הסוגיות העומדות להכרעה במסגרת הבקשה העיקרית על היבטיהן השונים, הפרטניים והכלליים, דורשים העמקה ושקילה.

אציין כי בית משפט קמא בשולי החלטתו ראה להשלים כי ככל שיהיה סיפק בידו ליתן החלטתו העיקרית מוקדם למועד שנקבע (9/11/2023), ידאג הוא להקדים את המועד מיוזמתו. האמור להבנתי מלמד כי גם בית משפט קמא היה ער לצורך במתן ההחלטה הספציפית בהקדם (הגם שב"כ העוררת לא הציגה בפניו פירוט טיעון כפי שהציגה בדיון בפניי).

חזקה על בית משפט קמא כי הוא מודע למשקל ההחלטה בנסיבותיה ולאור מצוקת הימים בהם המדינה נתונה, המצדיקה הכרעה מהירה וכי הוא עושה כמיטב יכולתו ושיקול דעתו להקדים את מועד מתן החלטתו.

אני מסתפק בהבעת תקווה והערכה כי החלטתו של בית משפט קמא תינתן עד ליום 6/11/2023, ככל שיתאפשר.

סוף דבר אני מורה על דחיית הערר.

החלטה זו תובא בפני המותב המטפל.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשפ"ד, 01 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.